Demostració d´autoritat

El Girona s'imposa amb claredat a La Romareda i s'acosta a 3 punts de la zona de "play-off" · Mata, Herrera i Lekic liquiden un Saragossa inferior

Demostració d´autoritat

MARC BRUGUÉS · ENVIAT ESPECIAL | SARAGOSSA

La Romareda, aquell estadi on el curs passat el Girona va ressuscitar després d'un cop letal com el del Lugo, va tornar a ser ahir talismà per als de Montilivi. Un cop de puny sobre la taula i també un avís per a navegants és el que va fer ahir el Girona imposant-se per 0-3 a un rival directe com tot un Saragossa. Una victòria de prestigi, sí, però d'allò més merescuda i fins a un cert punt també plàcida per a un Girona molt superior. Segurament que l'expulsió de Cabrera (m. 27) hi va ajudar però aleshores Mata ja havia avançat els gironins amb el 0-1. Abans de la mitja part, Cristian Herrera encarrilaria un partit en què el Saragossa no va xutar a porteria fins a la segona part. Amb 0-2, Becerra va fer tres intervencions providencials que van evitar que els locals entressin en el partit fins que Lekic acabaria amb el tímid patiment. La victòria consolida el Girona com a aspirant a disputar un play-off que s'acosta a 3 punts després dels resultats de la jornada. Una distància, a deu jornades per al final, assequible per a un equip que a banda de vessar ambició, va demostrar que pot estar entre els millors.

Amb la principal novetat de l'entrada de Mata en el lloc de Lekic a l'onze titular, el Girona tenia a La Romareda el repte de transformar les bones sensacions dels partits contra l'Almeria i el Leganés en una victòria de prestigi contra un rival directe. Una fita complicada, ben cert, però exigible per a un equip que no té cap altre objectiu que no sigui ficar-se entre els sis primers de la classificació. La dinàmica del Girona, alentida pels dos darrers resultats, s'havia d'enfrontar a una altra d'encara més positiva, la d'un Saragossa llançat cap amunt de la mà de Lluís Carreras i que arribava a la cita invicte els set últims partits. El Girona va entrar al partit molt més despert que el rival i Cristian Herrera va tenir la primera aproximació de cert perill. Cabrera, més ràpid, la hi va neutralitzar sense problemes. El Girona dominava. Tenia la pilota i combinava amb perill a l'àrea del porter local, mentre l'afició aragonesa exigia als seus una mica més de nervi. Mentre al Saragossa li costava Déu i ajuda arribar a l'àrea de Becerra, el Girona no va perdonar a la segona. Va ser després d'un còrner servit per Borja García i que Mata va rematar al fons de la xarxa després d'una assistència, involuntària o no, amb el pit de Lejeune. El madrileny obria la llauna d'un partit que s'encararia encara més amb l'expulsió de Cabrera (m.27). L'entrada criminal de l'uruguaià a Eloi Amagat seria castigada amb vermella directa pel sempre imprevisible i de mal record per al Girona Ocón Arraiz.

Amb superioritat numèrica, el Girona trobaria espais al contracop i després d'un possible penal sobre Mata, a la següent jugada el madrileny donaria mastegat el 0-2 a Cristian Herrera. El canari no fallaria i ampliaria l'avantatge per als de Machín mentre Lluís Carreras, indignat, entrava deu metres a dins del terreny de joc per reclamar fora de joc de Mata. El tècnic local faria asseure Dorca a la banqueta per fer entrar Abraham Minero i

recompondre la rereguarda; un canvi que no va entendre l'afició. Mentrestant el Girona, amb un gran botí al sarró, va deixar passar els minuts fins arribar a la mitja part.

El Girona tenia el partit en un punt on tant es podia acabar de decantar amb el tercer gol com complicar-se amb el primer del Saragossa ben aviat. I és que malgrat l'avantatge i la superioritat numèrica, en un escenari com La Romareda no hi pot haver lloc per a cap confiança. El primer xut del Saragossa de tot el partit el faria Culio al començament de la represa, sense posar en dificultats un Becerra que durant la primera part tan sols havia aparegut en alguna acció d'estratègia. Els aragonesos s'arriscaven d'allò més amb tres homes despenjats a dalt i només dos al mig (Ros i Culio).

Malgrat que Manu Herrera salvaria una rematada seca i dura de Mata, el Saragossa no estava mort. Ho demostraria Ángel en caçar de primeres una pilota bombada a l'àrea rere l'esquena de Lejeune. Només la intervenció de Becerra va salvar un gol que semblava fet. Els aficionats locals no s'explicaven com la pilota no havia entrat. El porter colomenc tornaria a aparèixer per desviar un cop de cap de Rico després d'un córner. El Girona no tenia el partit tancat i veia com el Saragossa començava a creure en la remuntada. I això que, al contracop, els gironins seguien arribant amb claredat. En un d'aquests Cristian Herrera perdonaria l'imperdonable després que Clerc travessés de camp a camp la seva banda per donar-li en safata de plata la pilota. Amb el partit trencat, Becerra tornaria a intervenir de nou per evitar que Hinestroza fes l'1-2 de cap. Seria l'última. El porter ja no hauria d'estirar-se més, ja que Lekic en la segona pilota que tocava va batre Manu Herrera després d'una assistència de Borja García. El serbi posava fi al neguit i sentenciava un partit que amb 0-3 i superioritat numèrica, encara que el rival fos el Saragossa, era impossible de perdre. La Romareda va tornar a ser una festa per als jugadors gironins, que van celebrar amb la seva afició la victòria al final del partit.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/03/28/demostracio-dautoritat/774715.html?utm_source=rss